

ภาคผนวก ข

กระบวนการย่อยตัวอย่าง และการคำนวณ

1. การคำนวณเวลาในโครเวฟ

เพื่อให้ทราบผลลัพธ์งานที่ใช้ในการย่อยตัวอย่างและให้ง่ายต่อ การหาเวลาที่เหมาะสมในการให้ความร้อนกับตัวอย่างที่ทำการย่อยด้วยเตาในโครเวฟ เวลาที่ใช้ในการย่อยขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ พลังงานความร้อนที่ได้จากเตาในโครเวฟ เตาในโครเวฟแต่ละตัวห้อ แต่ละรุ่น มีกำลังแตกต่างกัน และแต่ละเครื่องมีการออกแบบแตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อการเกิดความร้อนภายในสารละลาย

การคำนวณทำโดยการบรรจุน้ำ 1 ลิตรในบีกเกอร์ แล้วนำมีกเกอร์นั้นใส่เข้าไปในเตาในโครเวฟ วัดอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นของน้ำ 1 ลิตร ที่กำลัง (power) ของเตาในโครเวฟที่ระดับต่างกัน เพื่อประเมินเวลาที่จะใช้ในการย่อยตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ใช้เตาในโครเวฟ ยี่ห้อ Whirlpool รุ่น Pizzolo 850 W ซึ่งเป็นระบบงานหมุน ผลการวัดอุณหภูมิแสดงไว้ในตาราง ข-1

ตาราง ข-1 อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นที่กำลังต่างๆ

การทดลอง	เวลาที่ใช้สำหรับ		อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น ($^{\circ}\text{C}$)
	Full power (850 W)	Half power	
ชุดที่ 1	1 นาที 30 วินาที	-	16
ชุดที่ 2	1 นาที 30 วินาที	5 นาที	43

จากการผลการคำนวณที่ได้จึงได้กำหนดเวลาในการย่อยตัวอย่าง สำหรับการย่อยซึ่งทำกรั้งละ 5 ตัวอย่าง โดยตั้ง Full power นาน 10 นาที และ Half power 5 นาที และเมื่อสิ้นสุดรอบการทำพลังงาน ให้ทำซ้ำอีก 1 กรั้ง

2. การคำนวณความเที่ยงตรง (Precision)

ความเที่ยงตรง เป็นความใกล้เคียงกันของค่าที่หาได้จากการทดลองหลาย ๆ ครั้งในสิ่งเดียวกัน หากได้จากค่านี้ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ SD) (แม้ว่า อนรสิทธิ์ และอมร เพชรสน, 2539) คำนวณโดย

$$SD = \sqrt{\sum_{i=1}^n \frac{(X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

X_i = ค่าที่วัดได้แต่ละครั้ง

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยจากการวัดหลาย ๆ ครั้ง

n = จำนวนครั้งที่วัด และน้อยกว่า 10

3. เบอร์เพื่อการได้กลับคืนมา หรือ % recovery

$$\text{เบอร์เพื่อการได้กลับคืนมา} = \frac{\text{ค่าที่วัดได้}}{\text{ค่าจริง}} \times 100$$

4. จุดต่ำสุดในการตรวจวัด (Limit of Detection)

$$\text{จุดต่ำสุดในการตรวจวัด} = \frac{(3 \times \text{ค่านี้ยงเบนมาตรฐาน})}{\text{ความชันของกราฟค่าตัวเรื้อนของสารมาตรฐาน}}$$

5. ความไววิเคราะห์ (Sensitivity)

ความไววิเคราะห์ คิดจากความเข้มข้นของสารเมื่อมีค่าการดูดกลืนเพียง 1% แบบชอร์ปชัน (1% Absorption) หรือค่าแบบชอร์ปแบนซ์ (Absorbance) = 0.0044 ซึ่งหาได้จากสมการเดือนตรของกราฟค่าตัวเรื้อนของสารมาตรฐาน